

Sil Baştan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ocak 2023

D/işlediğim hüznün teknesinde düşlerin ürediği her yazım dişimin kovuğunda dahi kalmazken bir başına kalmışlığında bir kelimenin, ona sayısız yelek hırka biçiyorum kalemin rengine bozguna uğrayan beyazı uğurluyorum göğe ve konduğum karasını boyuyorum yine gecenin esmer tenine yakışan pembeden bir veda busesi konduruyorum yüreğimin sevincine.

Hazrı sözcüklerin haiz olduğum.

Hemcinsim adeta alfabenin tüm harfler ama yetmiyor...

Söküklerini dikiyorum düşkün mizacında gecenin gündüzden soyutlanıp geceye akıyorum.

Derin bir yara.

Dilemması yalnızlığımın devasa bir yama.

Gözlerimden akan yaşın değil kuruttuğum sözcüklerin telaşı ile bir bir yıkayıp imgeleri yasla boğuştuğum ömrün nezdinde yasa biliyorum adeta çıktığım yokuşta baston gibi kullandığım kalemin mentollü tadında genzime kaçan gıcık gibi gaipten gelen bir hazla bir coşkuyla nail olduğum varlığımın çetelesini tutuyorum.

Nur topu gibi kucağıma aldığım her hece.

Nuh Tufanı belki de kalemimden ayrı kaldığım birkaç saat ve de bir gün bile yeterken özletmeye.

Öznemse sevgi.

Sindiğim.

Sığamadığım.

Sağ gösterip solumla sevdiğim.

şiarım.

Sicim gibi akan rahmeti göğün bazen tevafuk eseri bazen tahayyül etmenin dahi yetmediği.

Yetimsizim nazarında yetilerimin.

Yetimim de yetemediğim evrenin yeni yetme bir uzantısı gibi içimde seken kurşunun meali belki de modifiye ettiğim bir makine.

Gözüm.

Göğsüm.

Gök gözlüm.

Gürleyen sesim.

En büyük gürültüm iken senle yola düştüğüm her anım dün de kalan nice anı ve hatırına yaşamın ve bitimsiz nazının dinmek bilmeyen de niyazım iken içimde açan bazen solan ve çağlayan binlerce hece binlerce gizem.

Rakımı ulu.

Rengi kutsal.

Dokunuğu ihtimamla.

Tohuma kaçan bir duygudan öte tutarsızım işte severken ve tutumsuz ve tutkulu.

Celp ettiğim geceye seken tek hece şarlayan iblise okuduğum lanet ve aşka okuduğum rahmet.
Düş bulvarındaki hezeyan.
Diş budağındaki heyecan.
Aşkın ritmi ile sarsılan yer gök ve nice heyelan.
Muhatımdan da öte muadilim ve mealim ve mecazi fırırım ve ket vurulan istikbalim.
İmgelerin akan rimeli ve kaşı gözü oynayan cilveli bir aşık gibi üstüne titrediğim bazen tinimdeki
asaletim ve titrim ve terlediğim elbet alın terimle yaşadığım yazdığım kadar yaşadığım ve yaslandığım
kör cehaletim.
İmlecim sabırsız.
İhtiva ettiğim yansın yaşsız yassız.
Sızlayan içim dışarıklı sitemim diş budağım ve künyem ve ahvalim ve köküm ve sağanağım sadık
olduğum ulu Rabbim.
Mademki bilinmeze meylettiğim.
Mademki tahakkuk eden ek vergisiydi yalnızlığım ve işte izbandut gölgelere bir kılıf biçtim ve kapı dışarı
ettim her birini.
İngemse aşk.
İtibarım hüznün.
İthaf ettiğimse sonsuzluk denen beste çalansa kainatın orkestrası ve çalıp çırpan eşrafım.
Bense eşref saatimle başlıyorum güne elimde kalemim meddücezri iken sözcüklerin ve uçuşan saçlarım
ve mevsimin ar yağın perçemine konan bir kelebek gibi iken de anlık mizacım elbet kanat açtığım
hüsranın bir adım sonrası umudun pekiştirdiği yaşama sevincime tek kıvılcımın dahi yettiği ve ört bas
ettiğim mazim belki de beylik bir sitemin tezahür ettiği.
Yıllanan yürek.
Yalpalayan kalem.
İhtiva eden değil itibar eden.
İhtimamla sevip yerleştirdiğim en tepeye.
Duygulardan örülü bir yelek tahayyül dahi etmenin imkânsız olduğu bir dilek gibi budadığım dilek ağacı
ve işte dilemması ömrün şiirlerimse dilaltı ve atlı yüreklerde kopan fırtına öncesi evreni kaplamışken
sessizlik ve işte inzivada geçen ömrümü satırlara yığıyorum hali hazırda tutuşan kabrimi emanet
ediyorum Tanrıya ve coşkumu şiar edinip de baş koyduğum yolda emin adımlarla ilerliyorum.
Mevsimin güftesi aşk.
Yalnızlığın öznesi ise özlem.
Yankılanan sesimdeki o tını ve coşku...
Ve ben yeniden yazıyorum masalımı.
İlham perimin güncesinde saklı kurutulmuş bir çiçeği kuruyan yaşlarımla teselli edip de ansızın can
bulacakmışçasına çıktığım yoldan da dönüşüm olmama şartı ile arz ettiğimle iştigal arz-talep eğrisindeki
o istikrar ile sevip yaşıyorum ve altın tepside sunuyorum kalbimi izdivacı mümkün olmasa da aşk ateşi
ile boşa düşmüş bir vatandaş gibi olmayayım yeter ki yurdumdan yüreğimden ve yudumladığım her
sözcük iken şükür vesilem.

Kanıksadığım yazđıma eşlik etsin diye kalemin rutini ile yazarken hayat hikâyemi sil baştan...